

[Dose.]

riksberg og Gentofte. Som et led i udligningsordningen blev erhvervsbeskatningen mellem København og Frederiksberg og København og Gentofte ophævet. Dette blev begrundet med, at udligningen var en langt rigtigere ordning af skattemellemværendet end erhvervsbeskatningen. København håbede vel samtidig — det skal ikke skjules — på, at såvel udligningsordningen som ophævelsen af erhvervsbeskatningen skulle give Frederiksberg og Gentofte en sådan særstilling i forhold til de andre forstadskommuner, at en sammenslutning af de tre kommuner på et senere tidspunkt ville blive betydeligt lettere.

Udligningen skete første gang for skatteåret 1937—38. Samtidig bortfaldt erhvervsbeskatningen. For årene fra 1937—38 til 1948—49 ville erhvervsbeskatningen have indbragt København 67 100 000 kr. fra beboere på Frederiksberg og 104 650 000 kr. fra beboere i Gentofte, ialt 171 750 000 kr. Udligningstilsvaret har for de samme år indbragt København 61 630 000 kr. for Frederiksberg og 73 100 000 kr. for Gentofte, ialt 134 730 000 kr. Udligningen har således ialt indbragt 37 mill. kr. mindre i disse få år, der er tale om, end erhvervs-skatningen ville have givet, og 37 mill. kr. spiller naturligvis en overordentlig stor rolle på et budget som Københavns kommunes. I de første år var erhvervsskatten mindre end udligningstilsvaret, men derefter blev udligningstilsvaret mindre, og det er ganske givet, at navnlig i de senere år er forskellen blevet betydelig. For 1947—48 er differencen 12 950 000 kr., og for 1948—49 er den 14 520 000 kr.

Hvorledes ville en ensartet beskatning af indkomsten virke i de tre kommuner? For det forløbne skatteår blev indkomsten af faste beboere i København udskrevet med 120 pct. af skatteskalaens grundbeløb mod 95 pct. såvel på Frederiksberg som i Gentofte. Dette indvirkede også på erhvervsbeskatningen. Derimod blev selskabsskatten udskrevet med samme procent i de tre kommuner. Ejendomsskatten blev på Frederiksberg og Gentofte udskrevet med en noget større promise end i København, men da ejendomsskatterne indvirker på ejendommenes rentabilitet og derigennem på deres værdi, ville det næppe være rigtigt ved indførelse af ensartet beskatning af indkomsten også at udligne ejendomsskatterne straks; det burde sikkert aftrappes over en længere årrække.

For regnskabsåret 1948—49 indbragte den kommunale opholds- og erhvervsskat

i de tre kommuner følgende beløb: i København 170 600 000 kr., på Frederiksberg 31 600 000 kr. og i Gentofte 34 900 000 kr., ialt 237 100 000 kr. Havde de tre kommuner alle udskrevet erhvervsskatten med 111,5 pct. af grundbeløbet, ville det for København blive 158 800 000 kr., for Frederiksberg 37 400 000 kr. og for Gentofte 40 900 000 kr., ialt 237 100 000 kr. Ensartet beskatning i de tre kommuner ville således betyde en skattelettelse for Københavns beboere og erhvervsskatteydere på 11 800 000 kr., og for Frederiksbergs vedkommende en forhøjelse på 5 800 000 kr. og for Gentofte på 6 mill. kr.

Ved udskrivning af indkomsts-katten med 95 pct. af grundbeløbet har Frederiksberg og Gentofte ikke alene fået dækning for kommunernes egne udgifter og for udligningstilsvaret til København, men de har også fået et overskud. Derimod har København ved en udskrivning med 120 pct. af grundbeløbet ikke kunnet få fuld dækning for sine udgifter, men har et mindre underskud.

Det er givet, at disse problemer i sig selv er påtrængende og må løses, uanset hvorledes forholdene med indlemmelsen senere kommer til at ligge. I hvert fald må nu, mens man arbejder på dette problem, voldgiftsretten tale. Jeg anbefaler lovforslagets vedtagelse, men beder ministeren henstille til voldgiftsretten at blive færdig indenfor den dér angivne tidsfrist.

Bækgaard: Det foreliggende lovforslag går ud på en udsættelse af den revision, som det oprindelig blev bestemt skulle foretages senest i samlingen 1944—45. Da vi på det tidspunkt ikke havde vor bestemmelsesfrihed på alle områder, blev revisionen naturligvis ikke til noget, men udskudt gang på gang. Nu foreslås den igen udskudt et år efter enstemmig henstilling fra voldgiftsretten, og dette kan mit parti bifalde.

Jeg skal ikke som den foregående ærede ordfører komme ind på betragtninger over, hvordan det rigtige forhold mellem de forskellige kommuner bør være. Jeg husker, at man ikke var enig derom, da vi i sin tid behandlede udligningsloven, som heller ikke fik enstemmig tilslutning, men det blev altså besluttet at revidere loven, dels fordi forholdene kunne ændre sig, dels fordi der kunne være grund til at se på, hvorledes loven ville virke. Den ærede ordfører for socialdemokratiet (Dose) var ikke inde på, hvorvidt beregningsgrundlaget, som han meget rigtigt betegnede som meget